

JACHTWERF RIK HOMAN

Werfnieuws 40 Najaar 2006

Eindelijk in de prijzen gevallen bij de sloepenrace op 23 september op de Kaag: de Pagan kwam als 2^e binnen, de Elisabeth 1^e. Weliswaar kreeg de Pagan door een onredelijke handicap de 3^e prijs, maar de Elisabeth kreeg twee prijzen: eentje voor het als eerste finishen, en de eerste prijs op handicap.

Lena en Bob met hun hondje bij Wrabness.

Het was extra leuk omdat Lena en Bob met de Elisabeth zeilden. Lena en Bob zijn prominente zeilers met (diverse) klassieke schepen en we hebben elkaar de afgelopen 15 jaar al vele malen getroffen tijdens wedstrijden in Engeland of hier.

Matey ongeduldig te wachten op hun boot.

Misschien kunt u zich ook herinneren dat Lena met haar kleine (6m) sloepje was overgezeild vanuit Engeland, een winter hier op de werf heeft gestaan en ook al eerder met de sloepenrace had meegedaan. Bob is ook een heel goede zeiler en ontwerpt en bouwt zijn eigen boten, dus het was voor de Elisabeth de perfecte bemanning.

We hadden pech met de motor (ook ik ja) en kregen een sleepje waardoor ik deze pikante foto kon maken.

Hoewel onbekend met de zeileigenschappen van de Elisabeth vlogen ze direct na de start al als een veertje over het water en we konden niet meer in de buurt komen. De Pagan liep voortreffelijk met 5 zeilen op: grootzeil, fok, kluiver, vlieger en gaffeltopzeil en vooral in de luwte van bomen bleven we toch goed vooruit komen door de hoge tuigage.

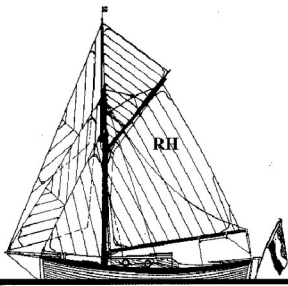
We hadden wat moeite om vrij te komen van andere sloepen, maar uiteindelijk lagen we toch ruim voor de anderen op de finish. Een heel gezellig weekeinde. Maandag weer terug. Lena en Bob genoten van het tochtje van de Kaag naar Reeuwijk terug over de Brasem, de oude Rijn en de Gouwe. Voor Engelsen is het heel vreemd om vanuit je boot op de weilanden te kijken die een paar meter lager liggen.

Wat is er allemaal nog meer gebeurd in het afgelopen jaar: Met mijn vriendin Kitty, die u vast al op de werf gezien heeft (en nog veel zult zien), heb ik veel gezeild.

Kitty

Ze is geen boten gewend maar is avontuurlijk genoeg om overal met me mee op reis te gaan. In juni zeilden we met de Cornish Crabber in Engeland.

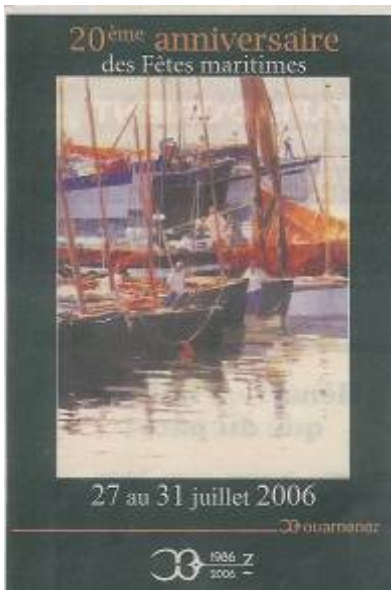

JACHTWERF RIK HOMAN

Kitty schelpen zoekend naast de Cornish Crabber die hier drooggevallen ligt bij Brightlingsea

We lieten de boot droogvallen bij Brightlingsea en kochten oesters en kreeft, maar toen we gingen eten, begon de eb te lopen en met de krachtige wind ertegenin, lagen we nogal te rollen voor anker. Ik moest een beter ankerplekje opzoeken, maar veel heeft ze toen niet gegeten van die kreeft. Ook de volgende dag speelde enige zeeziekte nog een rol toen we met windkracht 6 de Deben inliepen. Eenmaal op die rivier was alles natuurlijk weer ok en toen we s'-avonds in Waldringfield lagen, werden we uitgenodigd voor "a drink and dinner" op de jachtclub. De volgende avond was er een meezing avond in de Ramsholt Arms, geleid door de plaatselijke dikbuikige priester. Hij zeilt vaak samen met de dominee van Ipswich in zijn boot genaamd "Jezus", een heel toepasselijke naam.

In juli naar Sail Douarnenez in Bretagne, een evenement voor klassieke schepen. We gingen met 3 boten tegelijk: de Elisabeth met Eliane, mijn zus en ik, de Eliane, de nieuwste zeilsloep die gezeild werd door mijn compagnon Ron en zijn vrouw en dan nog een klein jolletje, dat gezeild werd door Henriette

De affiche voor Sail Douarnenez (van de Pampus) en haar zus. Een hele delegatie uit Holland dus. We zeilden daar een paar keer een wedstrijd mee, de Elisabeth werd zelfs 3^e in haar klasse. S'-avonds was er heerlijke muziek in kleine cafeetjes aan de haven of bij onze vrienden thuis.

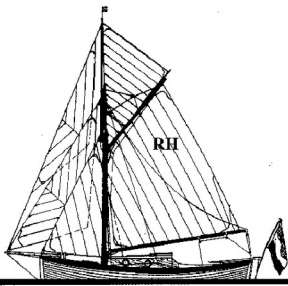
Allerlei soorten klassieke schepen in de baai van Douarnenez.

Na het evenement bleven Eliane en ik nog wat zeilen met de Elisabeth; we hebben de boot op de trailer gezet en weer te water gelaten aan de zuidkust van Bretagne, in de Golf van Morbihan. Een prachtig gebied, half zo groot als het IJsselmeer maar dan met 300 eilanden. Een groot tijverschil – wel 5 meter - zorgt voor een prima transportsysteem. Op sommige plaatsen staat met springtij wel 17 km/u stroom.

Wildwatervaren met de Elisabeth door draaikolken.

Daar staan dan ook heel puntige golven en draaikolken zodat het zeilen dan meer weg heeft van wildwatervaren. We moesten tegen een flinke de wind in kruisen en in de felle stroom lijkt het dan wel of de windkracht ineens verdubbelt. De rotsige oevers schieten voorbij en als je in een draaikolk komt valt daar niet tegenin te sturen. Je moet soms een heel rondje draaien voor je weer op koers bent. Hijgend van de inspanning lopen we Port Navalo binnen en eten Langoustines op een terrasje. Wat een contrast!

JACHTWERF RIK HOMAN

E

Elisabeth op het strandje bij Conleau tussen de badgasten

Prachtige plaatsjes bezocht zoals Auray, Conleau en Port Navalo, Oesters en Langoustines gegeten op een terrasje of gewoon voor anker op het mooiste plekje dat we konden vinden en zelf wat eten klaarmaken. Cees, mijn zwager, paste ondertussen geduldig op de werf.

De Dorestad Raid: met open boten de IJssel af, hier verzameld voor de lunch in een grindgat.

Naarmate de wedstrijd vorderde werden de riemen steeds vaker gebruikt en bij de bruggen werd pas op het laatste moment de mast gestreken. Anton, die hier op de werf een boot aan het bouwen is, deed mee met zijn 12 voets jol.

Port Blanc: weer op de trailer en op weg naar huis. In de verte ligt Ile aux moines.

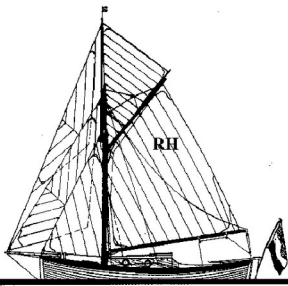
Dan was er eind augustus de Dorestad Raid; een soort wedstrijd van Deventer naar Friesland gedurende 4 dagen, waarbij alleen gezeild en geroeid mocht worden. Zo'n 20, totaal verschillende boten deden daaraan mee. De meeste hadden hun boot zelf ontworpen, gebouwd of in elk geval aangepast voor deze tocht.

De IJssel af was gemakkelijk met de stroom mee, de mast strijkend onder de bruggen en roeiend door stukken met geen wind. De kleinste boot was minder dan 2,5 meter lang en kennelijk niet zo zeevaardig want iedere keer als er een vrachtschip passeerde zagen we dat er gehoord moest worden.

De Eliane is de nieuwste sloep van het type Elisabeth. Ze zeilt geweldig met het gaffeltopzeil erbij.

Hij lag voor maar zeilde de verkeerde sloot in. Hij keerde maar we kwamen hem net voor. Toen liepen we aan de grond en kwam hij ons weer voorbij. Even later kregen we een flinke windvlaag en kwam de schoot van het gaffeltopzeil in een boom vast te zitten. Onder veel

JACHTWERF RIK HOMAN

hilariteit liepen ons nog wat boten voorbij. We moesten eerst ons zeil helemaal laten zakken voor we los konden komen en de achtervolging konden inzetten.

Bij de start in Kampen lagen we nog dicht bij elkaar, maar de lichtere boten waren vooral roeiend sneller.

Roeiend en zeilend kwamen we goed vooruit, maar Anton was al uit zicht, tot hij plotseling uit een zijslot opdook. Hij was weer verkeerd gevaren en met hernieuwde energie voeren we naar de finish. Hij kwam toch weer voor, maar we moesten nog door een brug. Wij zorgden dat we op de beste positie lagen en toen de brug opening maakten we een voortreffelijke eindsprint en bleven iedereen van dat groepje voor.

Bij de ludieke prijsuitreiking zei Hans Vandersmissen dat het natuurlijk niet om ging wie er het eerst aan was gekomen – en daar hadden we nou zo ons best voor gedaan. Kijk voor foto's op www.natuurlijkwaren.nl

Fishing smacks in wedstrijd bij West Mersey.

Vlak daarna, begin september, weer met Kitty gevaren op de boot in Engeland: naar Pin Mill op de Orwell, waar we Sea Bass vingen en op de barbecue roosterden, naar West Mersea waar een zeilwedstrijd voor smacks was met plaatselijke oesters proeven voor het begin van het nieuwe oesterseizoen en een roeiwedstrijd rond Northey eiland.

Misschien ga ik nog wel een keer daarheen met Kitty want ze heeft nu de smaak te pakken gekregen.

De avond voor de wedstrijd werd deze smack nog even schoongemaakt op het strandje bij West Mersey. Wat een prachtige lijn hebben deze schepen toch.

De samenwerking met Ron onder de naam HBB ofwel Homan Bos Botenbouw gaat heel goed, we hebben al heel wat klussen tot tevredenheid van de klanten uitgevoerd. We zijn nu een klein kajuitjachtje aan het bouwen: de Cape Cutter in hout/ epoxy. Ik hoop dat er ook nog een of meer opdrachten voor het type Elisabeth komt; het is een geweldige boot om mee te zeilen, dat hebben we nu wel uitvoerig getest! Er is op 22 oktober een roeiwedstrijd: "De Goudse mijl" waarbij ik met de nieuwe sloep aanwezig zal zijn en ik ben van 10 t/m 12 november op de klassieke schepenbeurs in Enkhuizen. Ik zal de website: www.jachtwerfrikhoman.nl weer eens onder handen nemen; heeft u al gekeken naar de beelden van de webcam?

Nou, wat betreft de winterstalling; ik ga er weer vanuit dat u de boot zoals gebruikelijk wilt stallen. Ik begin 15 oktober met het binnenzetten van de boten, zorgt u s.v.p. dat de boot dan klaarligt; spullen eruit, sloten eraf en de mast omlaag. Ik maak ze dan van buiten netjes schoon en zorg voor de motor als dat is afgesproken. Als u de bijgevoegde rekening vóór 14 oktober betaalt, dan is uw plaats gereserveerd; als u niet komt stallen dan graag even een telefoontje.

Rik Homan